

แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน
กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล
อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

Guidelines For Community Based Rehabilitation For Persons With
Disabilities A Case Study Of Muangphon Tambon Administration
Organization, Phon District, Khonkaen Province

อุทัย ขุนแก้ว
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล โดยใช้วิธีคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านคนพิการ รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยเลือกแบบเจาะจง 4 กลุ่ม คือ 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล 2) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง 3) ตัวแทนคนพิการ 4) ตัวแทนครอบครัวคนพิการ ลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผลการศึกษา พบว่า อบต.เมืองพล มีความมุ่งหวังให้ผู้พิการในชุมชน สามารถดำรงอยู่ในสังคม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในชุมชนเช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป 1) สภาพทั่วไปของ อบต.เมืองพล มีประชากรในพื้นที่ทั้งหมด 6,412 คน เป็นผู้พิการ 108 คน คิดเป็น 1.68 เปอร์เซ็นต์ ของประชากรทั้งหมด 2) ปัญหาหลักของผู้พิการในชุมชนที่พบ คือ 2.1) การให้บริการต่างๆยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้พิการ 2.2) ผู้พิการมีข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ 2.3) ผู้พิการถูกแบ่งแยกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม 3) แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนของอบต.

เมืองพล ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสถาบันชุมชนควรมีบทบาทในการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ของรัฐเอกชนเครือข่ายพันธมิตรในการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนพบว่าปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญในการเปิดโอกาสในการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสม และการช่วยให้ผู้พิการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมเหมือนคนปกติ

คำสำคัญ : แนวทาง, การฟื้นฟูสมรรถภาพ, คนพิการ

Abstract

The purposes of this independent study were 1) To investigate the situation on rehabilitation of persons with disabilities of Muangphon Tambon Administration Organization, Khonkaen province. 2) To study the problems and the obstacles of community based rehabilitation of persons with disabilities based on their behavior and 3) To improve and give suggestions about the community based rehabilitation program to Muangphon Tambon Administration Organization. Methodology: Data utilized in this independent study were derived from the key informants who were working on rehabilitation of persons with disabilities. The four groups of key informants with a total of 10 persons were specifically selected, including 1) Chief executive of the Subdistrict Administration Organization, 2) related government officers, 3) representatives of persons with disabilities and 4) representatives of persons with disabilities family. This independent study was a qualitative research which carried out by variety of methods such as: in depth interview, focus group discussion and participatory observation.

The results revealed that the aims of this research's case study, MuangPhon Tambon Administration organization, were to enable the disabled ones to lead their lives, make their own living and participate in social activities equal to those non-disabled. 1) MuangPhon Tambon Administration organization of Khonkaen had a total population of 6,412 and 108 out of 6,412 were persons with disabilities, representing 1.68% of the community population. 2) The main problem of persons with disabilities were 2.1) The rehabilitation services in existence did not meet the need of the majority of persons with disabilities 2.2) Most of persons with disabilities were lacked of job opportunities and 2.3) Most of persons with disabilities were excluded from social activities in the community. 3) Guidelines to improve suggestions for community based rehabilitation program of MuangPhon

Tombon Administration Organization are concluded below. The result of the study showed that community Institution should play active roles to participants and collaborate other public or private partners networks in provide the rehabilitation service to persons with disabilities. Community involution was found as key success factors to job opportunity and included all persons with disabilities in social activities as the non-disabled.

Key words : Guidelines, Rehabilitation, Disabilities

บทนำ

คนพิการถือเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศที่มีความสามารถพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป เพียงแต่สังคมให้โอกาสฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาศักยภาพที่เหมาะสมในแต่ละบุคคล แต่คนพิการกลับถูกมองว่าไร้ความสามารถเป็นภาระต่อครอบครัว สภาพความพิการจึงเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต (สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ และคณะ, 2548) ในการประกอบอาชีพ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ (กชกร ศรีสัมพันธ์, 2537) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ

การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ 5. การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ .ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภท บริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใดๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง ได้รับการยกเว้นค่าบริการค่าธรรมเนียม การจัดสวัสดิการเบี่ยงความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ (เกรียงศักดิ์ วิจิตร, 2547)

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล มีงานส่งเสริมและพัฒนาคนพิการอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบเกี่ยวกับงานส่งเสริมและพัฒนาคนพิการ

ซึ่งได้ดำเนินการในเบื้องต้นคือการจ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการ การรวมตัวกันเป็นบางครั้ง ในการทำกิจกรรมร่วมกัน (ธีระศักดิ์ พงษ์ไกรรุ่งเรือง, 2552) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า สามารถช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ครอบคลุมตามสิทธิที่กฎหมาย กำหนดขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดกลไกการตรวจสอบจากประชาชน (พวงแก้ว กิจธรรม, 2552) ซึ่งมีความมุ่งหวังให้ผู้พิการในชุมชน สามารถดำรงอยู่ในสังคม สามารถสร้างรายได้ เลี้ยงชีพและครอบครัวเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในชุมชนเช่นเดียวกับ คนปกติทั่วไปผู้จัดทำได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น จึงมีความสนใจเข้ามา ศึกษาการดำเนินงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางใน การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคการและความต้องการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยชุมชน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ได้ทำการศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน โดยใช้วิธี คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) แบบเจาะจง 4 กลุ่ม คือ 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล 2) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง 3) ตัวแทนคนพิการ 4) ตัวแทน ครอบครัวคนพิการ รวมทั้งสิ้น 10 คน ลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory Observation)

ผลการวิจัย

1.ด้านการดำเนินงานการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่ 29.25 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน มีประชากร 6,115 คน ชาย 3,003 คน หญิง 3,112 คน เป็นผู้พิการทางการมองเห็น 11 คน ทางทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย 12 คน ทางทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย 42 คน ทางจิตใจและพฤติกรรมหรือออทิสติก 11 คน ทางสติปัญญา 26 คน ทางการเรียนรู้ 3 คน พิการซ้ำซ้อน 3 คน จำนวนคนพิการ 108 คิดเป็นร้อยละ 1.76 ของประชากรทั้งหมด มีงานส่งเสริมและพัฒนาคนพิการอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบเกี่ยวกับงานส่งเสริมและพัฒนาคนพิการซึ่งได้ดำเนินการในเบื้องต้นคือการจ่ายเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการ และมีการรวมกลุ่มคนพิการในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรวมตัวกันเป็นบางครั้งในการทำกิจกรรมร่วมกัน ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า สามารถช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งยังไม่ครอบคลุมตามสิทธิที่กฎหมายกำหนด มีการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยผู้ให้ข้อมูลหลักดังนี้

1.1 การฟื้นฟูโดยกระบวนการทางการแพทย์ ขั้นตอนการขอรับบริการทางการแพทย์ผู้ให้ข้อมูล 9 คน มีความเห็นว่า ในการขอรับบริการฟื้นฟูทั้งการรักษา บำบัด ฟื้นฟูการใช้ยาหรือไม่ใช้ยา จะต้องมีการแจ้งยื่นคำร้องหรือแจ้งความประสงค์ต่อหน่วยงาน ได้แก่ โรงพยาบาลของรัฐหรือเครือข่ายบริการสุขภาพ โรงพยาบาลของเอกชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน มูลนิธิที่ทำงานเกี่ยวกับคนพิการ กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับพื้นที่หรือตำบล มีคนพิการ 1 คน ไม่ทราบขั้นตอนการฟื้นฟูโดยกระบวนการทางการแพทย์ เนื่องจากไม่มีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร

1.2 การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พบว่าทุกคนทราบขั้นตอนคือเริ่มจากการยื่นคำร้องหรือแจ้งความประสงค์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีทั้งภาครัฐและเอกชน โดยจะต้องมีการประเมินความสามารถทางการเรียนรู้ของคนพิการแต่ละคนที่มีความต้องการเรียนหนังสือ หากมีคนพิการด้านร่างกายที่ใช้กายอุปกรณ์ในการเคลื่อนไหว เช่น รถโยก รถวีลแชร์ ไม้ค้ำ

ยัน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ต้องร่วมกันช่วยปรับสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การทำทางลาดสำหรับคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้เรียนหนังสือได้สะดวก ด้านการจัดการศึกษาอาจอยู่ที่บ้าน อยู่ในชุมชนได้เช่นเดียวกับอยู่ในสถานศึกษาซึ่งผู้ทำหน้าที่สอนหนังสือคนพิการนอกจากครูแล้ว ผู้ปกครอง ผู้ดูแลคนพิการ เพื่อนบ้าน คนในชุมชน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน ครูการศึกษานอกโรงเรียนประจำตำบล

1.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ มีขั้นตอนการสำรวจสภาพร่างกาย ประเภทความพิการ และความสนใจในการประกอบอาชีพให้กับคนพิการ พบว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น โดยเริ่มจากการอบรมส่งเสริมสนับสนุนฝึกอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

1.4 การช่วยเหลือให้เข้าถึงแผนงาน โครงการ กิจกรรม อันเป็นสาธารณประโยชน์ ว่ามีขั้นตอนอย่างไรและใครคือผู้ทำหน้าที่นี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลทุกท่านเกี่ยวกับขั้นตอนอย่างไรดังนี้ ต้องมีผู้สื่อสารถึงคนพิการคือการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เพื่อนบ้านผู้ดูแลคนพิการหรือคนในครอบครัวคนพิการ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้านบอกเล่าเรื่องราวข่าวสารของชุมชนให้กับคนพิการได้รับทราบเกี่ยวกับโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้คนพิการที่สนใจได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมที่ชุมชนได้จัดให้มีขึ้นในแต่ละห้วงเวลาของชุมชน สำหรับใครคือผู้ทำหน้าที่นี้ คือ ผู้ดูแลคนพิการหรือคนในครอบครัวคนพิการ อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน เพื่อนบ้าน หรือแม้แต่ตัวคนพิการเองที่มี

1.5 ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี การสื่อสาร มีการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวแต่ไม่เพียงพอหรือทั่วถึงคนพิการทุกราย ควรต้องมีการแจ้งข่าวสารจะด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรต้องแจ้งเป็นรายบุคคล บุคคลที่ทำหน้าที่นี้ ได้แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศูนย์การศึกษาพิเศษในเขตพื้นที่ สถานศึกษาในพื้นที่

1.6 ด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทางหรือเครื่องช่วยความพิการ จะต้องมีการประเมินการใช้กายอุปกรณ์เครื่องช่วยต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักกายภาพ

บำบัด จากนั้นยื่นหลักฐานแสดงความพิการพร้อมภาพถ่ายพร้อมหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องให้กับหน่วยงานรัฐหรือองค์กรเอกชน เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทางหรือเครื่องช่วยความพิการที่ให้การสนับสนุนกายอุปกรณ์เครื่องช่วยเหลือความพิการทั้งนี้จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ประสานงานในการขอรับกายอุปกรณ์เครื่องช่วยเหลือต่าง ๆ

1.7 การรับเบี้ยความพิการ เริ่มจาก การนำหลักฐานแสดงความพิการ ยื่นคำร้องขอรับเบี้ยยังชีพกับองค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการโดยคนพิการเอง ผู้ดูแลคนพิการหรือคนในครอบครัว ญาติ ผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน

1.8 การปรับสภาพแวดล้อม จะต้องลงเยี่ยมบ้านคนพิการ ประเมินสภาพแวดล้อมของบ้าน จากนั้นทำการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับประเภทความพิการ เช่น ห้องน้ำควรปรับสภาพให้เหมาะสมโดยใกล้ชิดต้องเป็นแบบนั่งราบ พร้อมมีราวยึดเกาะลูก-นั่ง ห้องน้ำควรมีแผ่นกันลื่นหกล้ม สำหรับห้องนอนควรอยู่ด้านล่างของตัวบ้านในกรณีเป็นบ้านไม้ใต้ถุนสูง หรือบ้าน 2 ชั้น ทางเดินควรมีราวไม้หรือเหล็กไว้เกาะเดินเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ หรือปรับพื้นบ้านให้ราบเสมอกันเพื่อความสะดวกในการเคลื่อนไหว สำหรับผู้ที่เหมาะสมดำเนินการต้องเป็นคนในครอบครัวคนพิการ ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักกายภาพบำบัด เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน รวมถึงเพื่อนบ้านด้วย

2. แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน

ปัญหาความพิการมีมาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น การเกิดความพิการแต่กำเนิด เกิดจากอุบัติเหตุ การจากการเจ็บป่วยฉุกเฉิน เกิดจากการตั้งครรภ์ กรรมพันธุ์ ฯลฯ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาจึงควรให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันการเกิดความพิการ สาเหตุของการเกิดความพิการ เมื่อประชาชนได้รับความรู้แล้วจะได้หลีกเลี่ยงสาเหตุที่จะทำให้เกิดความพิการ นอกจากนี้ความพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุจึงต้องให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม

ในการเฝ้าระวังร่วมกันทางด้านการใช้รถใช้ถนนร่วมกันอาจทำข้อตกลงปฏิบัติร่วมกันโดย
 กำจัดความเร็วในเขตชุมชนหากฝ่าฝืนใช้มาตรการทางสังคมลงโทษกันซึ่งจะใช้บังคับได้เฉพาะ
 ในเขตชุมชนนั้น ๆ เท่านั้นเองแต่ทั้งนี้จะต้องเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นในเรื่องที่จะ
 ดำเนินการเนื่องจากจะมีกฎหมายเฉพาะ สำหรับคนพิการก็ควรจัดกิจกรรมหรือสนับสนุน
 งบประมาณ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การ
 บริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
 ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการและสื่อส่งเสริมพัฒนาการ 2) การศึกษาตามกฎหมายว่า
 ด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะ
 หรือในสถานศึกษาทั่วไป 3) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ 4) การยอมรับและมีส่วนร่วม
 ในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่ง
 ความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมการจ้างคนพิการทำงานในหน่วยงาน/องค์การภาคีเครือข่าย
 หน่วยงาน/องค์การภาคีเครือข่ายเช่นโรงพยาบาลอปท. ฯลฯหากมีการจ้างงานคนพิการจะ
 เป็นตัวอย่างที่ดีทำให้หน่วยงานอื่นๆสนับสนุนการมีงานทำของคนพิการนำไปสู่การเห็นคุณค่า
 ของคนพิการในสังคม
2. ควรหนุนเสริมการรวมกลุ่มครอบครัวในลักษณะ (Self Help Group) เพื่อ
 เพิ่มขีดความสามารถให้คนพิการและครอบครัวเข้มแข็งเป็นกลุ่มหนุนเสริมสร้างดูแลการฟื้นฟู
 ทางการศึกษาการสร้างอาชีพ/รายได้นำไปสู่การพัฒนา Social Model ต่อไป
3. ควรส่งเสริมให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจของ
 เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งความรู้ความสามารถทางวิชาการและความรู้ความสามารถที่
 เกิดจากการปฏิบัติรวมทั้งการเสริมกำลังใจและสร้างเสริมสัมพันธภาพจึงควรจัดให้มีเวทีให้
 เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานจาก
 เพื่อนต่างพื้นที่ที่มีความหลากหลายซึ่งจะทำให้สาธารณชนได้มีโอกาสรับรู้การทำงานของ
 เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเกิดการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน CBR อีกด้วย
4. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพล
 อำเภอลพ จัหวัดขอนแก่น ควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนนำมาปฏิบัติได้ โดยนำเอา

ทรัพยากรที่เป็นทุนเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่ มาสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู พัฒนา สมรรถภาพคนพิการโดยคนในชุมชนทั้งนี้เพื่อลดภาระครอบครัวคนพิการและให้คนพิการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

5. ควรจัดทีมทำงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยจัดตั้งจากผู้นำชุมชน อาสาสมัครจากผู้มีจิตอาสา ครอบครัวคนพิการหรือคนพิการ เพื่อให้การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพทุก ๆ ด้าน

6. สร้างเครือข่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทั้งภายในและภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงคนในชุมชน โดยมีการประสานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ วิเจริญ. (2547). *แนวทางการดำเนินงานให้บริการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กชกร ศรีสัมพันธ์. (2537). *บทบาทของสมาชิกครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาของคนพิการ*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธีระศักดิ์ พงษ์ไกรรุ่งเรือง. (2552). *แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พวงแก้ว กิจธรรม. (2552). *สาระสำคัญของพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551*. กรุงเทพมหานคร : พิทักษ์พิมพ์.
- สถาพร มงคลศรีสวัสดิ์ และคณะ. (2548). *การสร้างคามเข้มแข็งให้ผู้พิการ ครอบครัว และชุมชน ในชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการโดยชุมชนริเริ่ม*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.